

لقاشے و موہما

گزیدہ مقالات و گفت و گوها

بہ اہتمام: امیر عبدالحسینی، محمد حسن حامدی

فهرست

۱۱	پیسگفتار
۱۱	مجمع اسدادان حنالی نگار امر عبدالحسی دسر نماسگاه حنالی نگاران
۱۷	بررسی اسیب ساسانه نقاشی قهوه خانه محمدحسن حامدی مدیر بحس هماس نماسگاه حنالی نگاران
۲۵	انار ادواری در باره نقاشی قهوه خانه
۲۷	نماتشگاه نقاشی های قهوه خانه کریم امامی
۳۵	رزم و نرم در پرده های ناراری قهوه خانه ای موحهر کلاسی
۵۷	مکتب حنالی نگاری محمدعلی رحی
۶۹	نقاسی قهوه خانه ای صادق سربری
۸۱	پیرامون نقاسی قهوه خانه ای گم و گونا ب ارح سوی
۸۹	نقاسی از نوع مردمی گم و گونا اسداد عباس بلوکی فر
۹۹	عاسورا عرضه نگارگری مدهمی ماست گم و گونا هادی سف
۱۱۷	نقاش قهوه خانه ای گم و گونا محمد فراهانی
۱۲۷	همایش حیالی نگاری
۱۲۹	مفاسسه تصاویر حاب سبگی و نقاسی قهوه خانه نا تاکید بر تصاویر ساهامه فردوسی اناحر صمدی
۱۴۱	امر سفارس در نقاسی قهوه خانه ای داروس کناروس
۱۵۳	ان رار بسدیده نعمت لالهی
۱۶۱	نادس به حبر، ان قهوه حی نقاش حنالی سار هادی سف
۱۷۱	نقاسی های عامیانه افسانه های نارسی بر حمه آزاده خافانی
۱۷۹	در باره نقاسی قهوه خانه گم و گونا محمدعلی سی اسدی
۱۸۵	در باره نقاسی قهوه خانه گم و گونا کاظم حلسا
۱۹۱	در باره مرمت نقاسی قهوه خانه گم و گونا حاوید رمصالی
۱۹۷	در باره نقاسی قهوه خانه گم و گونا عبدالمحمد حسینی راد
۲۵	در باره نقاسی قهوه خانه گم و گونا نعمت الله کنکاووسی
	حاستگاه و دیگر مسابیل نقاسی قهوه خانه مرگردا مدبرب محمدحسن حامدی و حضور نعمت الله کنکاووسی،
۲۱۱	صادق سربری عبدالمحمد حسینی راد و فرنال سلحسور
۲۳۳	تصاویر
۲۷۷	نمایه

مجمع استادان خیالی نگار

• امیر عبدالحسیبی | دبیر نمایشگاه خیالی نگاران

یک نقاشی خیالی نگاری-نقاشی قهوه خانه‌ای- و نقاشی پشت شیشه، بخش مهم و قابل توجهی از هویت و اصالت تاریخ هنر ایران است اما اکنون رمایی می‌گذرد که این آثار بعبیس و ار حمد و پربها- که از دل مردم جامعه برآمده و بر دل آنها بربسته است- از میان بیسندگان شان رحب برسته و به گنج مجموعه‌های حصوصی و مورها پمها شده است

دو در مسبر تاریخی و تطور تکاملی هنر، آثار هنری-به ویژه هنرهای تحسمی- بعد از عدول و افول از اصول معاگرا و اسطوره‌ای، نار دیگر از نارمایی دقیق، عیب به عیب و طرافت‌های فی و پرکار احزایی فاصله گرفت و به تداعی بصری و القای احساسات، تمایل بیشتر نشان داد در این روند، تحارب تصویرری دهی محاطب و حافظه فرهنگری او در تکمیل اثر هنری دحیل بوده است، تحیل، تجربه، عادات و دهیتمی که می‌تواند بخش‌های حدف شده یا پردازش شده را نارساری یا تفسیر و تأویل کند در این رهگذر، شاهت‌ها حای خود را به احساسی شاهت و بست‌ها حای خود را به باور پدیری بست‌ها و تناس‌ها می‌دهد و شکست قواعد تصویرری اولین پدیده حاصل از این تموری و نار تعریف اثر هنری است

سه نقاشی قهوه‌خانه‌ای در عبور از این فرصیات شکل می‌گیرد و در میانه‌ست گذشته و معای تاره به‌بارشسته شیوه روایت‌گری خود را حفظ می‌کند نقاشان قهوه‌خانه‌ای چندان به اصول واقع‌گرایی اهمیت نمی‌دهند آنها؛ تناسب، ابعاد و حرئیات موضوع را به اقتضای داستان نقاشی می‌کند و از تشابهات شکلی در ظاهر چهره و اندام اشخاص، که او را گاهی محور به نوشتن نام و شرح حالی مختصر کند، واهمه‌ای ندارد در چیدمان و اصول ترکیب‌بندی، به مکاتب و آموزش‌های کلاسیک اعتیایی نمی‌کند و عناصر تصویری را متأثر از ترتیب و توالی قصه و حواسته و تمایل محاطب نقاشی - به قول پژوهشگران، خیالی‌نگاری و به قول خودشان، غلط‌سازی - می‌کند

چهار نقاشی قهوه‌خانه‌ای، شیوه‌ای از نقاشی است که در مقابل هنر درباری و هنر شبه‌روشنفکری دوران تحول اجتماعی، ساده و صادقانه داعیه مردمی بودن دارد و شاید از همین جهت است که نامش را از بهاد اجتماعی مردمی - قهوه‌خانه - وام می‌گیرد به بیان دیگر، جهان‌بسی هری این شیوه مسوب به بهادی است که از بدو ورود به جامعه ایرانی، پایگاه و سازوکارهای اجتماعی و اخلاقی حاصی پیدا کرده و مطهر هم‌دلی‌ها و هم‌بشییی طبقات مختلف و البته مرام‌های مردمی بوده است قهوه‌خانه، محلی است که در کنار استراحت و مراودات شعلی، با اتکا به حادبه حضور نقال‌ها، برده حوان‌ها، معرکه‌گیرها و به بیارهای دیگری همچون دسترسی به اخبار، روحیات یهلوانی، آموزه‌های ملی، مذهبی و اشاعه هنجارهای فرهنگی پاسخ می‌دهد این همان مواردی است که با شرح قصه‌های مذهبی و حماسی در پرده‌های نقاشی قهوه‌خانه‌ای به وفور یافت می‌شود و محل عرصه و نمایش خود را هم چنان در همین اماکن عمومی و مردمی جستجو می‌کند

پنج تالستان سال ۱۳۸۷ بود که نمایشگاه استادان بزرگ نستعلیق به دبیری

ایجاب در موره هبرهای معاصر تهران برگزار شد در این رویداد نا جمعی از مجموعه‌داران بحش خصوصی آشنا و هم‌بشییی شدم و آثاری از بزرگان و قدمای خوشبوسی را برای آن نمایشگاه به امانت گرفتم در همین دید و بار دیده‌ها بود که بحش قابل توجه و کمتر دیده‌شده‌ای از آثار نقاشی قهوه‌خانه‌ای توجه مرا معطوف حلوه‌گری خود کرد و ایده برپایی نمایشگاهی از آثار نقاشی قهوه‌خانه و نقاشی پشت‌شیشه شکل گرفت استقبال دکنتر محمود شالویی مدیرکل وقت هبرهای تحسیمی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سگ‌بای برگزاری نمایشگاه بود و گام‌های بحسستن برگزاری این رویداد برداشته شد پس از آن، مجموعه‌داران و هنردوستان به یاری آمدند و آثاری هم از گنجیه موره هبرهای معاصر تهران، موره هبرهای ری‌بای سعدآباد، فرهنگسرای بیاوران و پژوهشکده میراث فرهنگی بیرون آمد تا نمایشگاهی جامع و کامل شکل بگرد در نظر بود برای مشارکت بیشتر و حضور همه آنایی که در عرصه نقاشی قهوه‌خانه کار و تلاش کرده‌اند، آثاری هم از مجموعه‌های دولتی دیگر و آثاری که در سایر مجموعه‌های خصوصی در شهرهای شیراز، اصفهان و تبریز موجود بود، به تناسب نمایشگاه انتخاب و برای تکمیل این رویداد بزرگ به موره منتقل شود، اما به دلیل سحتی‌های موجود در نقل و انتقال و عدم آگاهی و همکاری برخی از متولیان در بحش دولتی، این امر میسر شد از طرفی هم بعد از جمع‌آوری آثار، تعداد کارها بیش از ظرفیت و فصای نمایشگاهی موره هبرهای معاصر بود و از میان آنها انتخاب به‌گیری صورت می‌گرفت؛ و همین موضوع من را از پیگیری بیشتر برای جمع‌آوری آثار دیگر مصرف کرد

پس از بازدید آثار و براساس مشاوره با متخصصان و صاحب‌نظران، آثار مورد نظر شناسایی و جمع‌آوری شد و شورای هنری متشکل از استادان صادق ترییری، هادی سیف، عبدالمحید حسینی‌راد، علی رحیی، نعمت‌الله کیکاووسی، یعقوب امدادیان و محمدحس حامدی که همگی از کارشناسان و پژوهشگران این عرصه هبری بوده و هستند از میان آثار جمع‌آوری شده، آثار مورد نظر را براساس شاحصه‌های اصالت اثر، ارزش هنری، دوره تاریخی، اهمیت نمایش و ارزش پژوهشی آن انتخاب کردند